

ת:

עין משפט
נר מצוה

ז' א מ"י פ"ג מהל'
 סוטה הלכה ד:
 ז' ב ג מ"י שם הל' יא
 סנה עשין נז:
 ז' ד מ"י שם הל' ה:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות שאני

חבל המצרי מרו שיצק
בסטה. חימה חלה יצק
אחריה נרדפה רכובת קרב
אני מצקת רחל אמר רבי
יחזקא אם היה בלד נאח
נאו מלה ואם היה שעה
אני מרדפך שנינו, ור' יצחק
כרובן מפליגי ור' יוחנן דרבי
יחזקא. (איד נאח)
הוא [למרח] וקרא לא מריר
אחא הכיט שאין לחוש
לחרהר. דין ד' מיתות
אל כטולו מיש ששנחבי
סקילה ואו נופל מן הגג.
שנינו דמאריי. (מבנות ו)
א' שניט אחר שנינו
ואחר דר' מריר הקביה
דמנן לטונק רחל או
שנינו עובד כוכבים
ונפול על אחוריו שנינו
ואקאי. והא לא חמייב
הוא שנינו עובד כוכבים

10. לאחר כך מביא חבל המצור. צירושלמי מפרש חבל המצור כספיפה המנמרת בלון משירי הלשכה כחומות העיר ומגדליה ולא ידענו אי סודר שנחנק בו ויסיף שנהרג בו דלמרינן פסק נגמר הידן (מהדירי ד.ג.) דבאין משל לצור אי פירוש נמי משירי הלשכה כי הכא:

תנינא ואחר כך מביא חבל

והא' פשוט מהכח טפי מהא דקמי'
מאי אגרה לו וכללנו דמשמע דחבל
מארי בעיני ומשם ועל כרחק למחילה
למארי בעיני אבל לא דוקא לעכב
הדיכא כתיב חבל המארי או שם
קשורה בחורה ולמה היה לו לעכב
קשורה המדקדק בכיורו רש"י לא קשיא
מידי דעיקר הנאחז קמבניה לא אי
משום מה דבמה דוקא חבל או משום
שמעט בגדים הואיל ועריך לקשור
לכלול לקשור חבל חבל שמעט
מיהו היכא דליכא חבל המארי ואיכא
לכלול לא מהדרנא יותר מדאי בשר
חבל: **ב"ר** שחרב בבב"ק וכו'.
וה"ה דבזמן הבית הגדול דין' מימות
שם (נאחזין כן בלא חבל עדים והכרחי
שלא (ל) לזנוי כסבורין דלאמר ב'פ'
לאחד דיני ממונות (דף לז:) מעשה
ברבי שמעון בן שטח שהיה בזמן הבית
דאחרא חסד רבי שמעון בן שטח
דאחרא בגממה אל לא רלמי וכו'
עד שהשיכו נחש ומקשיין והאי בר
נחש הוא והמי רבי חייא וכו' אל
האי דנקט מיוס שחבר בית המקדש
למחלל פסיקא נקט דבטלו ארבע
מימות לגמרי: **ב"י** שנחתיב קפריה.
ומקשי' מפרק השוכר את הפועלים
(י"ב דף פז:) דרבי אלעזר ברבי
שמעון הוה תפיס גגני' יומא חד פגע
בבהאי כוכב אמר לא חסדי ומתקוהו
ומתקפוחו (ומתקפוחו) חפזיה וקאמר
אמר לו רבי אל ירע לך שהוא ובנו
בעלו עברה מאורסה ביו"כ וזה
שנחלה נחנק ואחאי לא פריך וכו'
בר הכי הוא בר שקילה הוא אל
לפרש"י לא קשיא מידי דפרש תוס'
משום הכי נחלה משום דכל הגסקלין
מתלין ויש לומר דלאו דוקא נטל
הגג או היה דורסמו אלל מעין
מיהא שמחייב כן יהיה ויש מפרשים
דבטו בעל תחילה דהויא לה בעולה
דמיתמו היא בחנק אבל קשיא לרבי
ממאי דלאמר בפרק אל הן הגולין
(ומת:) דרש רש לקיט והאלהים
אחנה לידו או שהרג במידי יושב תחת
הסולם וזה שהרג בשוגג עולה וטפל
והטורף וכו' לאו בר שקילה הוא
ומידי אע"ג דלאו בר שקילה מיהו
מיהא במהה היא דורוק על חצירו
דרך ירידה הוא דכתיב (במדבר לה)
וישל עליו וימות ואלו מתים דרך
ירידה ואם הרגו בסייף הקדוש ב"ה
נפרע מהם בעיני אחר:

בנימין

המקנא פרק ראשון סומה

שמי מפרש חבל המצרי
י השלמה כחומת העיר
וסוף שנהרג בו דלמריין
משל לצור אי פירושו נמי

הכא טעמא מאי. אמרי רבנן שמאזה לבישה ואפילו היא טמורה
משום וגוסרו כל הנשים שלא יצאו עממן לדי חשד ומהימה נעשום:
הפס. שהיא נסקלת אין לך יסור גדול מזה לאחיות: **תרגום**
מימה ובושה: **מר סבר בוינא עדיף ליה**. חשוב על האדם וטמיו לו

טפי מ'זערא דגופיה הייליך מיטה יפה
היז לויסקל לנש וזע"פ ש'זערו
נשך ש'זעו ממיה למוז וזל לויסקל
ערוז וימזח. יאורזי יהודה סכר זערא
דגופה עדיף ערוז וזל מיטה יפה
לויסקל לנש וזע"פ ש'זערו וזל
ויסקל לנש וימך זערו: כ'ני אים
ל'ס ביוון ע"י. ש'זע ערומה עז לנש
ויזע פרוץ וימן עליה כ'שטיי וזל
ויזע ל'ס עדיף ערוז וזל מיטה יפה

בגדו היום זה שרץ זה חסד וחסדו
בגדו ערום ומעטנו ברגליו (ה) ואחריו
שליה ערטיל וסיים מחסאיו. שליח
מופשט דמחגרגמין ופשט וישלש.
ערטיל ערום: משום ולמר מר.
לקמן במדה שלמד מודד זה מודדו
לו: היום מרגר לו. מרגר חת עממה
בגללו נאה להסתנאות בפניו. בגללו
בגדיל' נגלו': פנימו. דעיקר החלמו
לוי חלל כדי שלא ישמעו: פרגמה.
ברשח דקמני כל הרועל אנשי:
פרגמה. פרגח חסה: מתני' ירך
הפסיל כעצירה פסילה. בדרך שמשי
היך נהנה תחילה בקירוב בשר
לפיכך חלל ירך תחילה לקול חסה
דחסיך בזה ה' את ירך ופסלה אותה
בטען נזה (במדה ה): נב' ואע"ג
דמדה. עממה בעילה שפסקו ארבע
מיתות עתה עין דין: במדה כל כטיל.
שחידות להם ויגדו עובדי בזה

וְהָיָה שֶׁכָּמוֹכָהּ בְּמִדַּת מַעֲדָהּ וְכִי הָיָה
 שְׁמִירָתָהּ לֹא נִשְׁכַּח וְעֵינֶיהָ נִתְּנָה
 שְׁמִיטָיִים כִּי וּמִיִּים כְּדֹמָמָה אֲחֵרָה
 מִיָּמֶי: **דְּלָמֶר רַב יוֹסֵף.** הַמְּבָרָךְ
 קָאָמֶר דְּלָמֶר רַב יוֹסֵף נָמִי בַּעֲלָמָה וְכֵן
 מִנִּי כִי: **דִּין אֶרְבֶּעַ מִיּוֹסֵף.** דִּין
 שְׁמִיִּים הָיָה דְּוֹמָמָה: **נוֹפֵל מִן הַכֶּבֶד.**
 דְּוִמִּי דְּסָקִילָה דְּתָנִי (נִפְתָּרִין דִּין מִהּ).
 בֵּית הַסְּקִילָה הָיָה גְבוּהָ שְׁמִי קִדְּמָה
 אֶחָד מִן הָעֵדִים זָלָה וְדַחְפוּ כִי:
 וְהִי **דִּוְרַסְפוּ.** אֲרִי דִוְרָקוּ בְּזַפְרֵינוּ
 וּנְפִילֵנוּ לְאָרֶץ וְגַם זֶה דְּוִמָּה נִפְתָּר:
נֶחֱסַח מִיָּסוּף. וְהֵאָרֶץ שָׁרְפוּ: **נִמְסַר**
לְמַלְכוּס. וּמִיָּתָה מַלְכוּת מַחְזִיקִין אֶת
 רֵאשִׁי בְּסִיף וְהָרָג נָמִי סִיף הוּא
 כְּדֹאמְרִינִן בְּסִפְדִּירִין (דף כ:):
סְרוּכִי. בּוֹמַנְגִּלֵט וְהוּא חוּלֵי בְּגָדוֹ:
סַפְסָלָה. בְּתוֹךְ אֲחֵרִים סָפָה עֲלֵמָה
 כְּשֶׁאֵלֶּה שְׂמָלָהּ לִאֲבָדֹן מִתְּרֵיבָה:
וְאִין לִי אֵלֶּה סָפָה. עֵבִירָה גְדוּלָּה:
סַרְקָה. מִנִּי סָפָה. מִנִּי וְכֵן דִּהִיטוּ
 ג' קָצִין: **סוּמָן וּשְׂוֹכָלָה.** מַשְׁקָלָה
 קִטְיִים הֵן וְשִׁיעוּרֵן (כָּבֶד) בְּתֵרָה
 כְּהִסְבִּיר אֶת הַסְּפִירָה (דף כג): **וּפְתִין**
שְׁכַל פְּרוּעָה וּפְרוּעָה וְכו'. וְאֵעִי"פ
 שְׁלָל נִפְרָעוּ מִמֶּנּוּ פֶּסַע רֶאשׁוֹנָה
 וְשֵׁנִיָּה לֹא יִימָרוּ לוֹ עֲלֵיֶשָׁה אֵלֶּה
 מִתְּרֵיבִין לוֹ אֲחֵת לְמַשְׁכִּין: **לִירְאוּס**
 לוֹ (י:): **פֶּרַסֵּה לוֹ.** כְּנַגְדּוֹ: **כֶּסֶף.** עֵרִיף:
 פִּינִי

או מת בסרוגובי "תניא היה "רבי אומר מנין שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו שנאמר 'בסאסאה בשלחה תריבנה אין לי אלא סאה מנין לריבות תרקב וחצי תרקב קב וחצי קב רובע וחצי רובע תומן ועוכלא מנין תלמוד לומר 'כי כל סאון סואן ברעש ומנין שכל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול תלמוד לומר 'אחת לאחת למצוא חשבון וכן מצינו בסוטה שבמדה שמודדה בה מדדו לה היא עמדה על פתח ביתה ליראותו לו לפיכך כהן מעמידה על שער נקוד ומראה קלונה לכל היא פרסה לו סודדין נאין על ראשה לפיכך כהן נוטל כפה מעל ראשה ומניחו תחת רגליה היא קשטה לו פניה לפיכך פניה

היה כמו אבן שנסקל בסקילה שנותנין על כריסו. וצ"ל דמיידי שהנופל יש לו בידו סיף או סבין כשנופל על חבירו הוא מתיו ראשו בסיף כמו שעושין במלכות:

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והשבת וקחו מן
הארץ וחסדו כל תעשים
אלא
בשבתה;
2. ויחזקאל כח מה
א. לא עמך ולא חסד
ב. בני עמך והשבת
לרצון כבוד אני יי
יקרא שו
3. בסאטאן שיהיה
הימנה הנה ברוח
הקשה ביום קדים:
ישעיהו כח כ
4. כי כל סאן סאן
ברשע ושקלם מנולל
בדמים והיתה לשלמה
מאכלת אש:
5. ישעיהו ט ד
א. ראה וזו מקאת
אמרה קלה אחת
לאחת למצוא שקל
השקל:
זכור

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה צהני וכו'
 ואמרי שלח: (ב) ד"ה
 ליראות לו פדקסה כגדו
 כ"ל והד"א: (ג) תוס'
 ד"ה תיוס וכו' והתראה
 שלא היו יכולין לזנו
 כסאדרין:

גליון הש"ס

- מתנ"י במרח שארם
מוד. עין פנהרין דף 5
מ"א:

לעזי רש"י

- בגדי"ל (בינדי"ל). אגד.
חגורה, סרט.
בומבלי"ט (בוין מלנ"ט)
דלקת שקדים מוגלתית.